

[Korsgaard.]

er vel nok ret beset for en Del af Mindretallet en vis Sammenhæng mellem Rigsdagsmændenes Stilling efter det foreliggende Forslag og Forslaget om Lønregulering. For hvis der ikke er det, saa synes det hele mig lidt for komisk til, at der skulde være Grund til at gøre noget større Nummer ud deraf. Og Forholdet er endda det, at man fra en vis Side, nemlig fra det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensens, høilydt har sagt ved denne Lejlighed, at Tjenestemændenes Lønninger skal ned. Det er jo rart at høre et ærligt Ord, selv om det maaske for mange ikke kan være saa rart at høre det. Det ærede Medlem lagde aldeles ingen Skjul paa det, og saa kan jeg for saa vidt forstaa, at naar man har den Politik, siger man: Saa kan vi Rigsdagsmænd jo lige saa godt gaa først, da vi alligevel skal gaa med bag efter; saa kunde der dog maaske være en vis Fordel ved at være dem, der ligger i Spidsen. Det kan jeg for saa vidt forstaa. Men — og her er for mig Kærnepunktet i Situationen — jeg vil ikke nægte, at det kan blive nødvendigt at nedsætte Lønninger over en bred Front; men jeg mener ikke, at vi Rigsdagsmænd i Almindelighed — og Tjenestemændene saamænd heller ikke — skal bilde os ind, at vi skal være Foregangsmand med Hensyn til, hvor Lønnen skal ligge. Det maa efter min Mening de private Erhverv om, saa længe vi lever i det Samfund, som vi kalder det kapitalistiske, og som jeg selvfølgelig ud fra min Betragtning ønsker bevaret. Der maa de private Erhverv, som gennem hele den Prisdannelse, de er Herrer over, og som jo er langt dyberegaaende end det, som eventuelt kan naas ved Tjenestemandslønudsættelser — end-sige da de Par Skillinger, der naas ved, at Rigsdagsmændenes Løn nedsættes —, være toneangivende. Og kommer de altsaa i Handling til det Resultat, at Lønnen skal ned — og der er jo ikke ringe Mulighed for, at dette vil ske; jeg peger paa, at en Ting, der knyttedes til det sidste Arbejdsforlig, var netop, at et Udvalg med Forligsmanden Hr. Riis-Hansen som Formand skulde undersøge, om ikke det var nødvendigt at komme ned —, saa har vi Nedsættelsen paa en bred Front, og saa er det givet, ud fra den Betragtning, jeg maa anse for den rigtige — og min Stemme dertil skal ikke mangle —, at saavel Rigsdagsmænd som Tjenestemænd selvfølgelig skal følge med.

Finansministeren (Bramsnes): Jeg takker Udvalget for Tilslutningen til de almindelige, ikke politiske Forslag, som findes i

Normeringslovforslaget. Jeg har forstaaet, at der er Enighed fra alle Sider om at tiltræde disse.

De to Forslag, der er Uenighed om, drejer sig om en ekstraordinær Nedsættelse af Rigsdagsmændenes Godtgørelse, Honorar, og om en Nyberegning af Grundlaget for Tjenestemændenes Lønvariering. Jeg maa sige, at jeg anser ikke disse to Forslag for at være af en saadan Art, at jeg for mit Vedkommende kan finde dem rimelige. Om Rigsdagsmændenes Honorar skal jeg ikke sige mange Ord. Jeg synes, at det, der er fremført fra den Side, der holder paa, at man ikke bør ændre dem nu, er rigtigt. Der er en Gang sat en Regel for, hvorledes disse Honorarer skal reguleres, og det er en Regel, hvorefter Nedgangen for Rigsdagsmændene bliver større end for Tjenestemændene. Der er en stærkere Nedgang i disse Honorarer end andre Steder. Og naar man har saadanne Regler og maa erkende, at de virker kraftigere end lignende Nedgang andre Steder, saa synes det mig umotiveret at gribe ind i disse Regler. For de Honorarers Vedkommende, der findes paa Finansloven, og som ikke har været ude for nogen Regulering, maa man jo fra Tid til anden tage Spørgsmaalet op og beslutte, hvorledes Bevægelsen skal være. Men det forekommer mig, at man ikke kan slutte fra dette Forhold til det andet, i hvert Fald ikke med nogen logisk Slutningsrække.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om en Nyordning af Statens Tjenestemandslønninger vil jeg sige, at det Forslag, der foreligger herom, stillet af Partiet Venstre, efter min Mening er ganske uegnet til at være Reguleringsgrundlag. Det mangler efter min Mening alle de tekniske Forudsætninger, der skal til til et Grundlag for noget saadant. Ogsaa dette er nævnt af ærede Ordførere, som allerede har talt. Jeg tror, alle maa indrømme, at en Regulering, som maa komme 1½ Aar eller 1¾ Aar efter, at en Bevægelse er konstateret, ikke egner sig til at anvendes overfor Tjenestemændenes Lønninger. Hvis man vilde gennemføre det, vilde man heller ikke faa nogen Samstemning mellem det, man kalder Befolkningens Indtægter, og Tjenestemændenes Lønninger. Hvis der er stærk Bevægelse i Befolkningens Indtægter, vil man netop faa det modsatte: Befolkningens Indtægter varierer paa eet Tidspunkt, og Tjenestemændenes Lønninger begynder at variere paa et helt andet Tidspunkt. Jeg tror, man kan sige, at det er en Ting, der gør Forslaget ganske uantageligt som teknisk Grundlag.

Der maa ogsaa af andre Grunde ind-